

Femeia din teatrul modern romanesc, intre vointa si pasiune

Teatrul inseamna arta. Desi in Principatele Romane s-a imbus abia pe la inceputul secolului 19, dramaturgia romaneasca a cunoscut o dezvoltare impresionanta creand personaje de neuitat.

Femeia, a fost din cele mai vechi timpuri un subiect intalnit in creatiile scriitorilor. Ele sunt intalnite sub diverse caractere: puternice, slabe, naive, ambitoase, urate, proaste, insa cele ce raman in mintea cititorilor sau spectatorilor de piese de teatru, sunt femeile razbatatoare, capabile sa infrunte orice, care trezesc zazanie intre barbati.

TOFANA SBILT, personaj principal al tragediei "Patima Rosie" este tipul parvenitei, dominata de vointa, care ii conduce si ii determina intregul comportament. Este un personaj dominant care capabil de orice pentru a avea viata pe care o doreste. Tofana adopta cu multa usurinta cuvintele atat de vestite ale lui Nicolo Machiavelli: 'Scopul scuza mijloacele'. Astfel, ghidandu-se dupa acest principiu se lasa intretinuta de Castris, accepta o viata considerata imorala pe vremea aceea, numai pentru a trai bine si pentru a putea sa termine mai usor studiile, iar apoi prin influenta rudelor concubinului sau sa obtina un post de profesoara in capitala.

Tofana sufera de un complex de inferioritate. De aceea probabil sare in bratele lui Rudy inca din primele minute in care il cunoaste. Simte ca el este o secatura, mult inferior ei din punct de vedere intelectual si material. Tofana esueaza pe toate planurile : intelectual, sentimental, prietenesc si familial. Mosteneste de la bunicul ei o frigiditate sentimentala si de aceea este capabila sa traiasca cu Castris 4 ani, dupa

care sa ii zica acestuia ca nu vrea sa se casatoreasca cu el. Pe Crina, care ii este devotata, o jigneste indemnand-o sa isi ia un amant care sa o intretina.

Tofana nu este condusa decat de un tel: acela de a-si lua licenta adica sa poata trai pe picioarele ei, si sa se casatoreasca cu Rudy pe care crede ca il iubeste. Amorul celor doi se naste din orgoliul dus la paroxism al femeii, din nevoia ei de dominatie , de aceea se sfarseste tragic prin moartea amandorura.

Tofana implineste destinul fatal al Sbilitilor, varsa sangele iubitului sau. Insa apoi, poate dandu-si seama de sterilitatea ei afectiva si de numeroasele greseli comise isi pune capat zilelor cu un ras nervos.

VIDRA, NEPOATA LUI MOTOC confirma zicala: 'In spatele fiecarui barbat de succes se afla o femeie de succes'. Ea este un personaj complex, o prezenta feminina de exceptie cu o puternica vointa, viguroasa, energica, clocotind de viata si in special ambitia si setea de marire. Razvan si Vidra se indragostesc si se casatoresc. Deobicei se zice ca barbatul este capul familiei, dar in cazul lor totul este invers. Vidra ii inoculeaza sotului sau patima maririi. Ea ii sadeste lui Razvan setea de a merge inainte dandu-I exemplu se Sbierea: "O! Daca si tu Razvane, ai simti asa de tare/ Mandra patima de-a creste tot mai mare si mai mare,/ Precum Sbierea mii de galbeni din nimic a secerat,/ Tu dintr-o capitanie ai ajunge imparat.."

Vidra se trage dintr-un neam de boieri, mostenind setea de putere a bunicului sau Motoc care a rasturnat patru domnitori. Insa ea nu se poate afirma singura. De aceea se foloseste de Razvan pentru a-si implinii aspiratiile. Toata lumea o percepe ca pe o fiinta puternica: " Un fatoi ce

calareste si impusca ca un zmeu/... E voinica n-am ce zice!". Vidra este mandra si orgolioasa: "... o fata semeata, bacsita cu fudulie,/ Care n-o sa bage-n seama nici chiar pe sfantul Iliel..."

Perseverenta, ea ii stimuleaza prin metode diverse orgoliul si energia latentă a lui Razvan. Ca un adevarat diplomat Vidra stie sa obtina ce vrea. Cand Razvan este incantat ca a ajuns captian este dezamagita: " Capitan? Ce mare treaba! Capitanu-I o furnical... ojucarie!... E un covirg..." si-l dispretuieste pentru lipsa lui de sete de a merge inainte.

Vidra este o femeie curajoasa care nu se teme sa se alature barbatului ei pe campul de lupta. Ambitia si setea ei de marire sunt nelimitate, ea dorind ca sotul ei, pe care il iubeste cu patima, sa ajunga imparat domnind peste toate patru Tarisoarele Romane. Energica, vulcanica, ferma si iubitoare, cu o vointa si o tenacitate iesite din comun, Vidra se prabuseste odata cu moartea lui Razvan. Ea intelege prea tarziu ca a gresit impulsionandu-l spre sfere prea inalte. Razvan se aseamana cu Icar care a dorit sa ajunga la soare. Singura deosebire dintre cei doi este ca Razvan si-a implinit visul insa s-a bucurat de el pentru putin timp.

Alta Gralla este un personaj marcat de indecizie. Actiunile si replicile ei sunt contradictorii. Isi paraseste casa parinteasca pentru un tanar aventurier, pentru ca apoi sa lase viata imorala pentru casatoria sobra si austera cu Pietro Gralla. "Iubirea e oarba" ii spune sotului sau cand acesta afla ca ea inca il mai iubeste pe iubitul din tinerete. Desi afirmatiile ei stau in antiteza Alta este o femeie sincera. "Iubire intoarsa poate si ratacita, dar necontenit iubire... N-am vrut decat sa daruiesc... N-am vrut decat sa aduc bucurie". Il inseala pe Pietro cu Cellino pentru ca apoi sa il

respinga pe tanar si in cele din urma sa isi injunghie sotul. Dupa plecarea sotului sau Alta se prabuseste moale pe podeaua de marmura, putand fi definita cel mai sugestiv prin cuvintele lui Cellino: " O femeie cu care ramai mai mult decat trebuie, te dispreturieste cautand neaparat pe un altul capabil sa o paraseasca... Uneori cred ca nici nu-I place sa te simta superior ei... O doare superioritatea si nici nu vrea sa fie protejata".

Singura replica definitorie a Altei este " Oh, femeile!" Prin intermediul ei piesa ilustreaza si un misoginism, cauzat probabil de spiritul nestatornic si niciodata de multumit al femeii.

ANCA. In singura sa tragedie I.L.Caragiale creaza un personaj feminin puternic, energic si viclean. Fericirea acestui personaj dispare in momentul mortii lui Dumitru, sotul sau. Urmeaza apoi ani lungi de asteptare si lente cercetari. Anca, inteligenta, banuieste inca din clipa in care Dragomir ii zice sa se casatoreasca pentru ca nu mai are barbat, ca acesta l-a omorat sotul. Din sete de razbunare Anca accepta si timp de noua ani cauta indicii. Ea le gaseste in cosmarurile lui Dragomir, un schelet care il musca de mana exact unde l-a muscat Dumitru si ambitia noului sau sot de a tine toate pomenile necesare pentru fostul barbat al Ancai.

"Anca este o razbunatoare constienta. Razbunarea insa mai cu seama o razbunare lenta, prin torturi indelungate , e foarte antipatica. Ea jigneste cele mai bune simtaminte omenesti de simpatie, iubire si solidaritate sociala", scria Dobrogeanu Gherea. Intocmai ca pentru Tofana, scopul scuza mijloacele in viziunea Ancai. Ea se foloseste de Ion pentru a-si incheia razbunarea. Ion moare iar Anca il denunta pe Dragomir cu sange rece. Anca este diplomata, rabdatoare si

da lovitura de gratie ca o adevarata artista. Se aseamana cu spiritele incarcate de intrigi ale Caterinei de Medici si al Cleopatrei.

Aceste patru personaje marcante ale teatrului romanesc au un lucru in comun. Ele sunt stapanite de vointa pana la un moment dat cand pasiunea din ele isi arata adevarata fata. Puternice, frumoase, destepete, ar putea avea tot ce si-ar putea dori, insa nici una din ele nu este fericita. Tofana este incapabila de asa ceva. Cauta fericirea alaturi de Rudy, insa nu o gaseste si atunci intr-un gest de disperare si adevar se sinucide. Vidra isi pierde fericirea din cauza ambietiei prea mari. Ea isi omoara sotul. Alta probabil ca are o impresie gresita despre fericire si o cauta acolo unde nu trebuie, intr-o fantasma a trecutului. Iar Anca nu mai cauta asa ceva de mult, singura ei satisfactie o repezinta dreptatea, si deorece justitia este oarba ea este nevoita sa ia singura masuri. De facto aceste patru personaje sunt ca noi toti, rationeaza pentru ca deodata sa erupa si sa distruga tot ce este aproape de ele.

Bulei Alexandra
Clasa 11 B